

BHmagazino

MEN'S ISSUE

Η «ΘΗΛΥΚΗ»
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
ΤΗΣ ΑΝΔΡΙΚΗΣ
ΜΟΔΑΣ

ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ FASHION
DESIGNERS «ΚΛΕΒΟΥΝ» ΕΜΠΝΕΥΣΗ
ΑΠΟ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΓΚΑΡΝΤΑΡΟΜΠΑ
ΕΝΩ ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΟΠΩΣ
Ο ΑΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΤΑ ΑΡΡΕΝΩΠΟΣ
ΝΤΑΝΙΕΛ ΚΡΕΓΚ ΣΠΕΥΔΟΥΝ ΝΑ
ΥΙΟΘΕΤΗΣΟΥΝ ΤΗΝ ΤΟΛΜΗΡΗ ΤΑΣΗ;

ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΠΟΥ ΤΟΛΜΟΥΝ, ΞΕΧΩΡΙΖΟΥΝ, ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΥΝ ΚΑΙ ΤΕΑΙΚΑ ΑΝΑΔΕΙΚΝΥΟΝΤΑΙ ΚΥΡΙΑΡΧΟΙ ΤΟΥ ΠΑΙΧΝΙΔΙΟΥ. ΛΙΓΟΙΑ ΣΕ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΣΕΙΣ ΤΗ ΝΥΧΤΑ ΣΤΗΝ ΗΟΛΗ. ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ. ΟΙ ΝΕΟΙ SUPERSTARS ΤΗΣ FORMULA 1. ΕΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΜΕ GOTHIC ΑΝΑΦΟΡΕΣ. ΉΟΟΠΟΙΟΙ ΣΕ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ. ΑΝΔΡΕΣ ΛΑΤΡΕΙΣ ΤΩΝ ΘΕΑΜΑΤΙΚΩΝ ΧΕΙΜΕΡΙΝΩΝ ΣΠΟΡ. ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΕΣ ΣΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

Baσιλης Χαραλαμπόπουλος

«ΕΙΝΑΙ ΜΕΓΑΛΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΝΑ ΣΕ ΘΕΩΡΟΥΝ ΚΩΜΙΚΟ ΗΘΟΠΟΙΟ»

Ο ομαντικός πρωταγωνιστής μιλάει για την παράσταση «Underground» στο Θέατρο Ακροπόλι, για την πολιτική και τις ιδεολογίες, την αποχή από την τηλεόραση και την εποχή που είχε ζεχάσει να ξει.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΗ ΒΑΡΔΑΚΗ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΑΝΑΡΕΑΣ ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ
STYLING ΗΡΩ ΤΣΟΥΡΤΟΥ

Είναι 1988. Εκείνος, 18 ετών. Δεν ξέρει πώς, μα εκείνο το βράδυ δεν θα βρει παρέα να τον ακολουθήσει στον κινηματογράφο. Και έτσι, ο νεαρός με το σπιρτόζικο βλέμμα, που ξέρει ότι θα γίνει ηθοποιός μια μέρα, μπαίνει μόνος στη σκοτεινή αίθουσα και κάθεται στη θέση του. Κανένας δεν τον αναγνωρίζει, και πώς άλλωστε να το κάνει; Απέχουμε 10 χρόνια από τα θρυλικά «Εγκλήματα» και άλλα 13 από το «Είσαι το ταΐρι μου», δύο σειρές που τον καθιέρωσαν αργότερα ως ηθοποιό και ορίζουν μέχρι σήμερα την καλή κωμωδία στην ελληνική τηλεόραση. Εκείνο πάντως το μακρινό βράδυ στα τέλη των 80s στη μεγάλη οθόνη προβάλλεται «Ο καιρός των Τσιγγάνων». Και ο νεαρός βγαίνει εκστασιασμένος από τον κινηματογράφο, γιατί έχει ενθουσιαστεί από τον μαγικό ρεαλισμό του σινεμά του Κουστουρίτσα και από τον μελαιχολικά χαριμόσυνο ήχο των Βαλκανίων στις μουσικές του Μπρέγκοβιτς. Τα ίδια ακριβώς αισθήματα θα γεννηθούν μέσα του και επάλια χρόνια αργότερα, το 1995, παρακολουθώντας αυτή τη φορά το «Underground», την ταινία για την οποία ο Κουστουρίτσα κέρδισε την ίδια χρονιά τον Χρυσό Φοίνικα στο Φεστιβάλ των Καννών και η οποία βασίστηκε στο πρωτότυπο θεατρικό έργο «Ανοιξη τον Ιανουάριο» και στο μυθιστόρημα «Μια φορά κι έναν καιρό ήταν μια χώρα» του Ντούσαν Κοβάσεβιτς. Σήμερα, σχεδόν δύο δεκαετίες μετά, συναντώ τον πιτσιρικά τού τότε, ο οποίος είναι σήμερα ένας από τους πιο δημοφιλείς ηθοποιούς της χώρας, σε ένα café δίπλα στο Θέατρο Ακροπόλι. Ο Βασίλης Χαραλαμπόπουλος λοιπόν, καθώς μιλάμε, μάλλον δεν μπορεί να «ξεφύγει» από τα βλέμματα γύρω του και τις ευγενικές παρακλήσεις κάποιων θαμώνων του café για μία φωτογραφία μαζί του, στις οποίες ανταποκρίνεται πάντα με χαμόγελο στα χείλη. Αναρωτιέμαι εάν ο νεαρός εισιτός του, που θαύμαζε το σινεμά του Κουστουρίτσα, θα μπορούσε να συλλάβει, πίσω στο μακρινό 1995, ότι κάποτε ο ίδιος σε ένα κεντρικό θέατρο της Αθήνας, ως πρωταγωνιστής, θα ζωντάνειε - και μάλιστα για δεύτερη χρονιά, μετά τη μεγάλη περιττή επιτυχία - το εμβληματικό «Underground». Και μάλιστα με αυτόν τον τρόπο που έγινε μέσα από την ευρηματική σκηνοθεσία του γνώριμου στο ελληνικό κοινό σέρβου σκηνοθέτη Νικίτα Μιλβόγεβιτς, ο οποίος υπογράφει επίσης και τη γενναία διασκευή για τη θεατρική μεταφορά, έχοντας δίπλα του στη σκηνή τον πάντα ανίσυχο Γιάννη Τσορτέκη. Και οι δύο τους, μαζί με την εξαιρετική Αλεξάνδρα Αϊδίνη και έναν πολυμελή θίασο, σήμερουν στο Ακροπόλι ένα «εύφλεκτο γλέντι», όπου η χαρά σφιχταγκαλιάζει τη λύπη, με τη ζωντανή ορχήστρα να μη σταματά να παίζει τις διονυσιακά χαρμόσυνες και, την ίδια στιγμή, τις βαλκανικά πένθιμες μουσικές του Γκόραν Μπρέγκοβιτς που συναντούν τις πρωτότυπες

μουσικές που συνέθεσε ο Αγγελος Τριανταφύλλου για την παράσταση.

«Για εμένα το «Underground» είναι ένα δράμα μασκαρέμενο σε κωμωδία» θα μου πει ο Βασίλης Χαραλαμπόπουλος. «Ο Κουστουρίτσα μετουσίωσε την τραγωδία της δικής του πατρίδας, όπως την κατάλαβε, σε τέχνη, με ένα πικρό χιούμορ που σε τοσκίζει με την ειλικρινή του συγκίνηση και σύνεργα από τον κόσμο του σουρεαλισμού». Το «Underground», λοιπόν, είναι ένα έργο για τις μεγάλες και τις ποταπές σπινές των ανθρώπων, για την ανδρική φιλία και τον έρωτα, για την ανθρώπινη τάση για εξαπάτηση και χειραγώηση, και την ίδια στιγμή για τις αυταπάτες μιας οιδικήρης ιστορικής περιόδου που συμπυκνώνει το δράμα μιας χώρας η οποία δεν υφίσταται πλέον.

Και έτσι, ο Βασίλης Χαραλαμπόπουλος δένει την κόκκινη γραβάτα του ήρωά του, του Μάρκο, αυτού του αριβίστα ικανού για το καλύτερο αλλά και για το χειρότερο. Τον συναντάμε μαζί με τον φίλο του, Μπλάκι (Γιάννης Τσορτέκης), στη σκηνή να πολεμούν τους Γερμανούς στο Βελιγράδι κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Και στα χαλάσματα «ανασάίνει» ο έρωτας. Γιατί ο γενναίος Μπλάκι αγαπά τη Νατάλια (Αλεξάνδρα Αϊδίνη), με τον Μάρκο επίσης να τη λατρεύει ερήμην του φίλου του. Και έτσι, ο πολιτικάντης Μάρκο θα αποδειχθεί πανούργος ότιαν θα κρύψει σε ένα υπόγειο καταφύγιο τον τραυματισμένο Μπλάκι μαζί με τους υπόλοιπους συντρόφους του για να τους «προσπατέψει» από τους Γερμανούς. Γιατί θα «Εξάσει» τελικά να τους εντημέρωσε ότι ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος έληξε, ώστε να καρπωθεί εκείνος για δεκαετίες την άπλησμα Νατάλια και, παράλληλα, να τους εκμεταλλεύει ώστε ο Μπλάκι να κατασκευάζει όπλα στο υπόγειο τούνελ και αυτός να τα εμπορεύεται. Βέβαια, το κελάρι κάποια στιγμή θα ανοίξει και οι έγκλειστοι του υπογείου θα βρεθούν στη δίνη ενός άλλου πολέμου. Αυτή τη φορά, ο πόλεμος είναι εμφύλιος και οι «κακοί» δεν είναι αυτοί που ήταν κάποτε... Η αλληγορία συνεχώς παρούσα: αντικαθιστώντας το πρόσωπο του Μάρκο με τους πολιτικούς και τη φιγούρα του Μπλάκι με έναν λαό που κλείνεται στο υπόγειο, χωρίς να αντιληφθεί ότι χειραγωγείται.

Κύριος Χαραλαμπόπουλε, γιατί επιστρέφετε για δεύτερη χρονιά στο «Underground»;

«Γιατί το αγκάλιασε πολύ το κοινό. Γιατί ίσως κάποιοι, επειδή ξεκινήσαμε αργά τις παραστάσεις, δεν πρόλαβαν να το δουν. Γιατί νιώθουμε ότι έχουμε και άλλα να δώσουμε, και κυρίως γιατί αισθανόμαστε ότι το νόημα του έργου εφέτος είναι ακόμα πιο επίκαιρο, με αυτή την έντονη μυρωδιά πολέμου δίπλα μας, με τους ανθρώπους που χάνονται καθημερινά να αντιμετωπίζονται ως αριθμοί και όχι ως άνθρωποι. Θεωρήσαμε ότι η ιστορία του Μπλάκι, του Μάρκο και της Νατάλια θα κάνει το κοινό να γελάσει και να προβληματιστεί. Είναι ένα έργο που εμπειρέχει τον πόλεμο, ξεκινώντας από τον Β' Παγκόσμιο και φτάνοντας στον εμφύλιο της χώρας που κάποτε λεγό-

ταν Γιουγκοσλαβία. Μιλάει για τις καθημερινές σχέσεις των ανθρώπων, το πάθος, τη φιλία, την προδοσία, το συμφέρον, την εξουσιομανία. Όλα αυτά αποκαλύπτονται στα μάτια του θεατή και στο βάθος προβάλλεται το πώς εκείνοι που φέρουν την εξουσία, τη δύναμη, μπορούν να μιας καταχωνιάσουν σε ένα υπόγειο και να εκμεταλλεύονται τις ζωές μας. Άλληγορικά, θα μπορούσε να πει κανείς ότι το έργο προβάλλει τον τρόπο με τον οποίο οι Μεγάλες Δυνάμεις εκμεταλλεύονται τις αδύναμες χώρες. Η μαγεία της ταινίας μετατράπηκε αριστοτεχνικά από τον Νικίτα Μιλβόγεβιτς σε θεατρική διασκευή και εμείς νιώθουμε ότι βιώνουμε πάνω στη σκηνή κάτι που εμπειρέχει αλήθεια. Ενα γλέντι και συνάμια ένα μάθημα μέσα από την ιστορία αυτού του βαλκανικού λαού, που είναι πολύ κοντά μας και ο οποίος στις χαρές και στις τραγωδίες κραυγάζει «ωχ βρε αδελφέ» και συνεχίζει τον χορό. Και ναι, είμαστε κοντά κι εμείς οι Έλληνες σε αυτό. Μου θυμίζει ιδιαίτερες σπιγμές και τις δικής μας Ιστορίας απόστολος ο χορός μέσα στην απόγνωση, σαν να μην υπάρχει άυριο, αντικρίζοντας τον θάνατο. Στη σφραγή των Καλαβρύτων, οι γυναίκες, επειδή οι Γερμανοί έκαψαν το χωριό τους, δεν είχαν ούτε φτωτάρια να σκάψουν για να θάψουν τους νεκρούς τους. Εσκαψαν με τα χέρια τους, απόθεσαν τα σώματα των αγαπημένων τους και, ύστερα, προκειμένου να παρθεί το χώμα, χύρευαν αγκαλιασμένες, κλαίγοντας.

Το ξέρετε ότι θεωρείστε ένα από τα «καλύτερα παιδιά» του ελληνικού θεάτρου. Πώς είναι να υποδύνεστε τον Μάρκο, αυτόν τον αδιστάκτο αριβίστα, που δύως για κάποιον ανεξερεύνητο λόγο τελικά τον συμπαθείς;

«Ενας κόντρα ρόλος είναι το φωμοτύρι του ηθοποιού. Εχει ενδιαφέρον να τον φιλτράρω μέσα μου, να δω πώς θα μπορούσα να ήμουν αυτός ο χαρακτήρας που νομίζω ότι απέχω τόσο από τη νοστροπία του. Ο Μάρκο είναι λωποδύτης, αγύρτης, συμφερονιολόγος, καιροσκόπος, προδίδει τον φίλο του και δύως για την ίδια σπιγμή έχει την αξία της φιλίας πολύ φιλά. Είναι ένα περίεργο κράμα ανθρώπου, γιατί νιώθει τελικά τύψεις για τις πράξεις του, τις οποίες δύως για την ίδια σπιγμή τις δικαιολογεί μέσα του. Ετοι του δίνεις μία άφεση αμαρτιών, γιατί αντιλαμβάνεσαι ότι δεν μπορείς να τον εκλογικεύσει. Είναι ωραίο για έναν ηθοποιό να προσπαθήσει να πλάσει, να αγγίξει έναν τέτοιον πολύπλοκο χαρακτήρα».

Αναγνωρίζετε πολλούς τέτοιους γύρω μας;

«Ναι, με τη διαφορά ότι στην πραγματική ζωή δεν μου προκαλούν καμία συμπάθεια. Γιατί αυτοί οι άνθρωποι είναι killers, δεν τους νοιάζει καμία παράπλευρη απώλεια. Η τέχνη τους «εξωραΐζει», αφήνει το παραθυράκι αισιοδοξίας ότι οι άνθρωποι μπορούν να αλλάξουν».

Ενώ δεν αλλάζουν;

«Δύσκολα το κάνουν. Περνώντας τα χρόνια, πιστεύω ότι το κακό που κρύβουμε παραμονεύει απλά την κατάλληλη

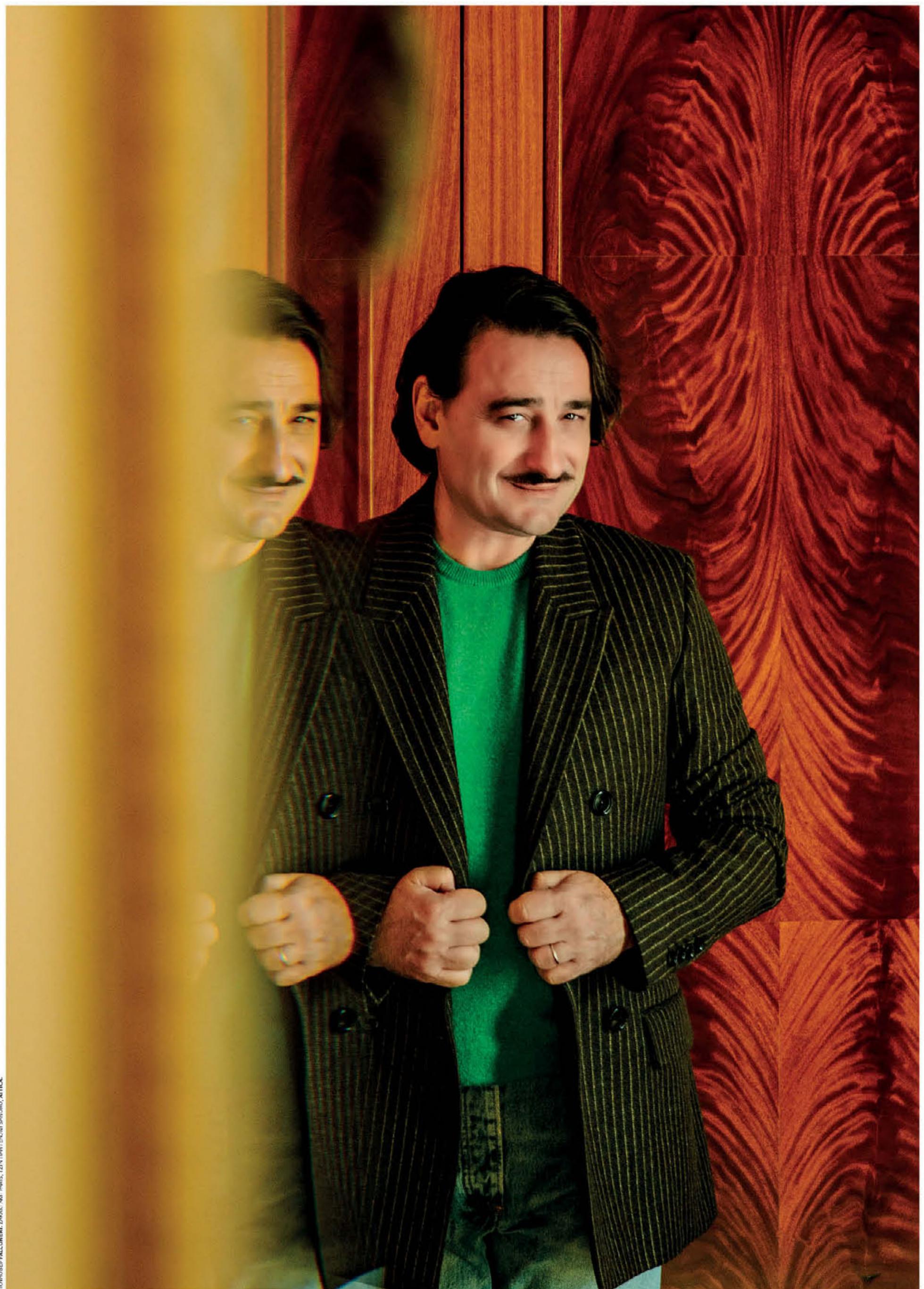

FOTO: GIORGIO FALCONERI. ENRAC: MAI PARIS. TZN: MUNTEONI SANDRO, ATTICA.

*Με τοιήν,
εκκεντρική διάθεση
και χιονίωρ*

ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΚΟΥΛΟΣ
FASHION EDITOR ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΖΩΗΣ

Eίναι δυνατόν ένας άνδρας να συνδιάσει άψογα το κλασικό γκρι παζλό του με την υπογραφή μεγάλου οίκου με ένα τεράστιο κατακόκκινο πουλόβερ; Μπορεί επίσης να επιλέξει total black look και ένα καπέλο με δίχτυ σαν αυτά που φορούσε η εμβληματική σταρ Mάριεν Ντιέριχ πολλά χρόνια πριν; Και όμως, ναι! Φωτογραφισαμε τα κορυφαία ρούχα για άνδρες από τα αθηναϊκά καταστήματα και σας παρουσιάζουμε τις προτάσεις των top fashion designers για αυτή τη σεζόν. Η «θηλυκή» επανάσταση της ανδρικής μόδας είναι εδώ. Οι άνδρες ακούσουθούν τη νέα τάση. Αγόρια περιοστικότερο και αγόρια μητρότερο. Μια τάση τολμηρή, άκρως εκκεντρική πολλές φορές, σιγουρά όμως με έντονη την αισθηση του χιούμορ. Ενα fashion ταξίδι με αδιαμφισβίτη ποντίκι και πολλή φαντασία. Για άνδρες γεχωριστούς που ζέρουν να πρωταγωνιστούν.

Grooming Ήλιας Κουτσαυτίκης (Beehive Artists)
Model Jordan Genidogan (D Model Agency)

On Time

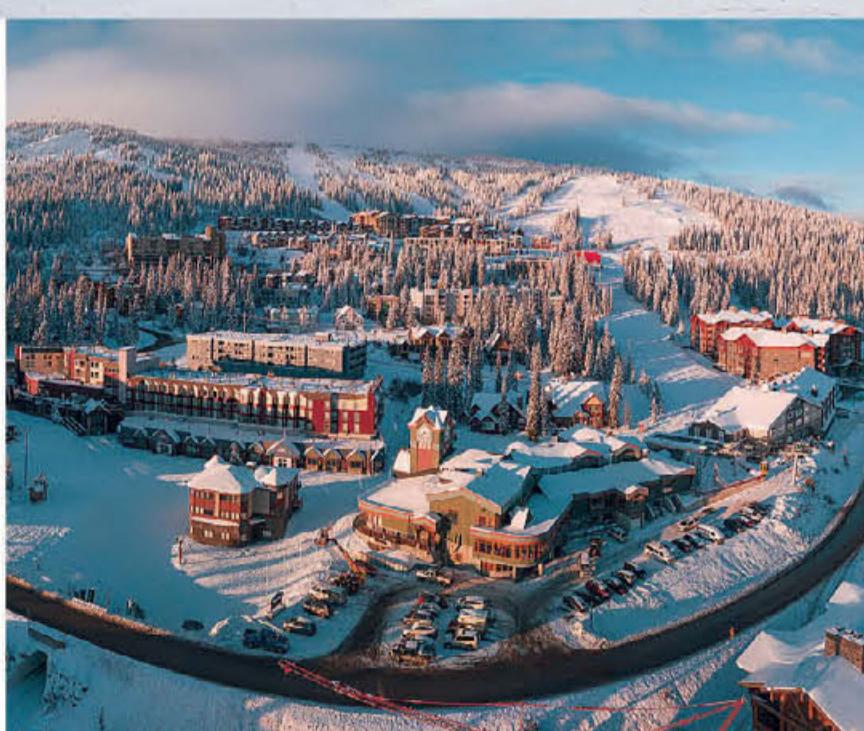
Πλεκτή μπλούζα και
παντελόνι Sandro, attica.
Ρολόι Omega Paris 2024
Bronze Gold 39mm,
με δερμάτινο λουράκι,
Omega Boutique.

Σκι στην αιγαλή ακρο ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

BIG WHITE

Αστραφτερή
ημέρα λιακάδας
στο Big White
Ski Resort του
Καναδά.

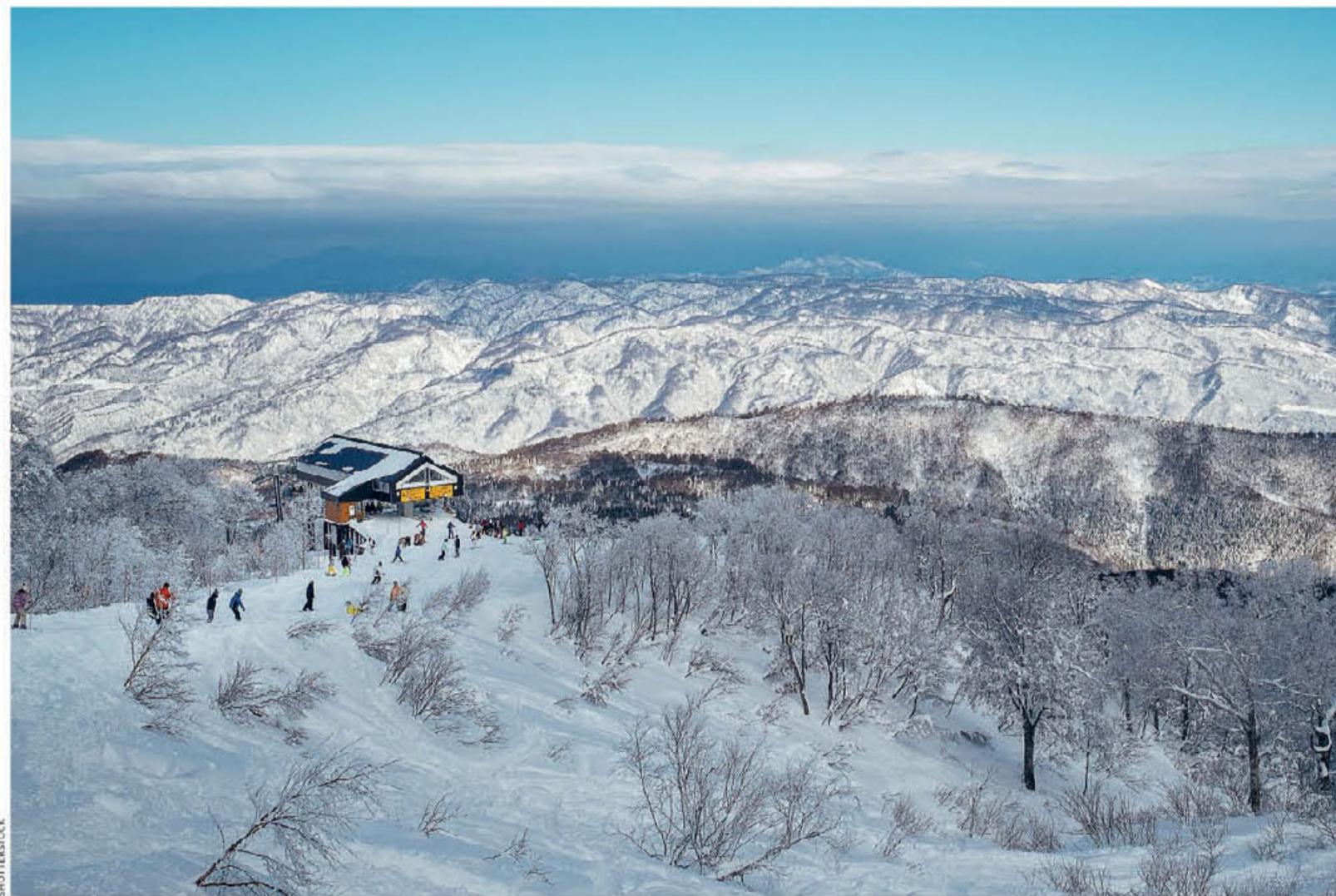
BIG WHITE

«Γιλάρδοι» σε μερικές από τις πο
δημοφιλείς πότες χειμερινών οπορ
που γίνεισυργούν εκτός Ευρώπης.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΑ ΒΙΔΟ

Χιόνι αστραφτερό, πάλλευκο και φρεσκοστρωμένο, χιόνι που μεταμορφώνει το τοπίο δίνοντάς του διαστάσεις παραμυθιού. Οι φίλοι των χειμερινών σπορ σπεύδουν για να το απολαύσουν. Να το πατήσουν πρώτοι από όλους. Να γλιστρήσουν πάνω του – οι πιο επιδέξιοι –, σε ένα φαντασμαγορικό μπαλέτο μέσα στη φύση. Να «οργώσουν» με τα παγοπέδιλά τους την εκτυφλωτική τις ημέρες με ηλιοφάνεια επιφάνειά του, κατηφορίζοντας με ταχύτητα σε πλαγιές με μεγάλη κλίση και απολαμβάνοντας την καθαρότητα της χειμερινής ατμόσφαιρας, την ομορφιά του δάσους, τη χαρά του αθλήματος. Τον περιμένουν κάθε χρόνο με αγωνία των χειμώνα, για να ανηφορίσουν προς το κοντινότερο χιονοδρομικό κέντρο για ένα χαλαρωτικό (και αθλητικό) weekend. Υπάρχουν όμως και εκείνοι που τον χειμώνα αναζητούν το χιόνι και σε άλλες χώρες. Που για να το βρουν και να το απολαύσουν

Ολη η ομορφιά των χιονισμένων κορυφών όπως φαίνεται από το Nozawa Onsen της Ιαπωνίας.

δεν διστάζουν να κάνουν πολύ μακρινά ταξίδια. Να φτάσουν ως την άλλη άκρη του κόσμου, όπως κάνουμε σήμερα και εμείς, για να επισκεφθούμε μερικά από τα καλύτερα ski resorts που λειτουργούν εκτός Ευρώπης. Για να γνωρίσουμε τα λευκονιυμένα θέρετρα των χαμηλών θερμοκρασιών, από τον Καναδά ως την Ιαπωνία, τα οποία με το που πέφτουν οι πρώτες νιφάδες, με το που οι πίστες τους γίνονται λειτουργικές και τα ξενοδοχεία τους ανέβουν τα τζάκια και ανοίγουν τα φρίλδενα σαλόνια τους, γεμίζουν από κόσμο και από χαρά.

Whistler Blackcomb, Καναδάς

Θεωρείται το μεγαλύτερο χιονοδρομικό κέντρο της Βόρειας Αμερικής. Είναι και ένα από τα πιο δημοφιλή διεθνώς, με περισσότερους από 2.000.000 επισκέπτες κάθε χρόνο. Βρίσκεται μιάμιση ώρα με το αυτοκίνητο βορείως του Βανκούβερ και ξεκίνησε τη λειτουργία του το 1966. Το 2010 φιλοξένησε αγωνίσματα των Χειμερινών Ολυμπιακών και Παραολυμπιακών Αγώνων, γεγονός που του χάρισε ακόμα μεγαλύτερη φήμη. Προσφέρει τη δυνατότητα για δεκάδες δραστηριότητες στη φύση και φιλοξενεί διάφορα φεστιβάλ, μεταξύ άλλων μαγειρικής και φαγητού, αλλά και κινηματογράφου (Whistler Film Festival, εφέτος διοργανώνεται το πενθήμερο 4-8 Δεκεμβρίου). Λειτουργεί και το καλοκαίρι, με προσαρμοσμένες στην εποχή δράσεις. Στο εξαιρετικά κατατοπιστικό

Εκδρομή με έλκηθρο που σέρνουν σκυλιά, στο καναδέζικο Big White Ski Resort.

Η ιστορία του Nozawa Onsen ως θερέτρου αναψυχής ξεκινά ήδη από τους 80 αιώνα, καθώς η περιοχή ήταν διάσημη για τις φυσικές θερμές πηγές της. Οι προορισμοί για χειμερινά οποράρχισε να γίνεται ευρέως γνωστό τη δεκαετία του 1920, όταν οι οικιές δημοφυλές στην Ιαπωνία χάρη στον ανοτριακό ορειβατικό και οκιέρ Θιονιορ φον Λερις

site www.whistlerblackcomb.com μπορείτε να ενημερωθείτε για όλες τις παροχές του καθώς και για τις τιμές τους.

Treble Cone, Νέα Ζηλανδία

Ξεκίνησε το 1968 ως ένα μικρό κλαμπ για τους ντόπιους λάτρεις του σκι και οι εγκαταστάσεις του επεκτάθηκαν και βελτιώθηκαν στις αρχές της δεκαετίας του '70. Σήμερα το Treble Cone είναι διάσημο κυρίως για τις δύσκολες πίστες του, χωρίς αυτό να σημαίνει πως δεν απευθύνεται και στους αρχάριους σκιέρ. Διαθέτει διαδρομές συνολικού μήκους 22 χιλιομέτρων, το 41% των οποίων θεωρείται μεγάλων απαιτήσεων. Λειτουργεί από τον Ιούνιο έως τον Οκτώβριο, με τον Ιούλιο και τον Αύγουστο να είναι οι μήνες με το καλύτερο χιόνι. Εννοείται πως όποιος φτάσει ως εκεί δεν θα παραλείψει και μια ολιγόημερη έστω εκδρομή για να δει από κοντά τις πολυδιαφημισμένες ομορφιές της μακρινής χώρας του Νοτίου Ημισφαιρίου.

Nozawa Onsen, Ιαπωνία

Μία ώρα με το αυτοκίνητο βορείως του Ναϊκάνο και τέσσερις ώρες βορειοδυτικά του Τόκιο βρίσκεται ο απόλυτος παράδεισος των ιαπώνων σκιέρ. Η ιστορία του Nozawa Onsen ως θερέτρου αναψυχής ξεκινά ήδη από τους 80 αιώνα, καθώς η περιοχή ήταν διάσημη για τις φυσικές θερμές πηγές της που από τότε προσέλκυαν χιλιάδες